

Kultur

Nyhedsredaktør: Jakob Lambertsen – kultur@jp.dk

»Jalousi og følelser, uha!«

Interview: Den danske kriminalmand, diplomat og forfatter Frode Z. Olsen har skrevet sin femte roman – en hæsblæsende, frygtindgydende rejse gennem forbrydelsens psykologiske landskab fra København til Kina.

JES RANDRUP
Jyllands-Postens korrespondent
jes.randrup@jp.dk

BEIJING

Der er noget urovækkende over Frode Z. Olsen, trods det åbne blå blik og den venlige, lidt formelle maner: Et neutralt kropssprog, der intet giver fra sig, de hypnotiske dybe furer i ansigtet og en mental balance, der synes at prikke hul på intimsfæren på tværs af bordet.

Du sidder med en mand, der har set det meste, som ikke kan overraskes, og som

kender dine tricks. Bekend, fortæl, spyt ud.

Kriminalmand Olsen har meget passende placeret sig i et diskret hjørne af Bogormen, en bogcafé i det centrale Beijing, der frekventeres af journalister, forfattere og andre liberale typer, og som passende er med i hans nye kriminalroman, "Når dragen løfter hovedet".

Måske netop heri ligger grunden til uroen. Bogens 328 hæsblæsende sider iscenesætter adskillige makabre mord, personlige vendettaer og almindelig paranoia og indgyder en så uimodståelig

frygt i læseren, at man har valget mellem at gøre bogen færdig eller taknemmeligt tage imod det uafsluttede mareridt. Og det hele er realistisk.

»Jeg tror, at folk med min baggrund er meget tilbageholdende med at skrive ting, der ikke kan lade sig gøre. Når man læser Stieg Larssons bøger, som er underholdende og velskrevne, ved vi nok godt, at det er underholdning, og at det ikke kan lade sig gøre at blive skudt så mange gange og blive begravet og alligevel dukke op igen,« forklarer Frode Z. Olsen.

»Det, jeg skriver, kan efter mit bedste skøn lade sig gøre. Nogle mennesker bliver jo slået ihjel meget brutalt, når omstændighederne er de "rigtige". Når folks kemi ikke passer med det, de bliver konfronteret med, kan der ske nogle meget voldsomme ting. Jalousi og følelser, uha!«

Et kig bag psykukulissen

Ønsket om at trænge ind bag politirapportens tørre opremsning af fakta og beskrive menneskets indre er et af hovedemålene ved hele Frode Z. Olsens forfattervirksomhed.

»I en politirapport ville man bare have skrevet, at en person var blevet afhørt, at han havde forklaret sådan og sådan, men alt det, der ligger udenom, og som ikke har bevismæssig betydning for retten, hele denne anger og den dårlige samvittighed, er også

ting, som er med i vores arbejde,« siger han.

»For mig har det været interessant at skrive om, hvad der sætter så stærke følelser i gang. Hvad er det for følelser, der får en person til at føle sig berettiget til at slå et andet menneske ihjel, når ikke man har med en syg mand at gøre? Kan følelser være så stærke? Ja, det kan de.«

Mange af bogens personer – politifolk og kriminelle såvel som mere eller mindre almindelige mennesker – er inspireret af personer, som Frode Z. Olsen har mødt igennem snart 38 års virke som politimand. De skaber et farverigt galleri af personer, hvis opfattelse af sig selv ofte ikke stemmer med omverdenens, og som til tider formår at retfærdiggøre frygtelige handlinger. Frode Z. Olsen afviser, at hans seneste roman repræsenterer et menneskesyn, der

er blevet mere kynisk eller dystert med årene.

»Vores arbejde giver en god mulighed for at blive klogere på mennesker, fordi vi tit ser dem i ekstreme situationer. Men hvis man ikke grundlæggende kan lide mennesker, er det vanskeligt at have mit job. At kunne lide mennesker er jo ikke kun at kunne lide dem, som er søde og rare. Det handler også om at kunne forstå mennesker i situationer, hvor de har begået noget, der er forkert. Mange af de alvorlige forbrydelser, som jeg har arbejdet med, bliver begået af mennesker, hvor man engang imellem tænker: Kunne jeg have gjort noget tilsvarende i den situation?« siger han.

Den vigtige samtale

»Det er vigtigt at have en interesse for andre mennesker og ikke være fordømmende,